

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพโดยชุมชนชาวจีนยูนนาน บ้านสันติชล มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและจัดระบบองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอาชีพของชาวจีนยูนนานบ้านสันติชล ศึกษากระบวนการขัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาอาชีพโดยชุมชนจีนยูนนาน สำรวจความต้องการการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนาน แล้วเพื่อหาแนวทางการจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนานบ้านสันติชล ภายใต้คำาณการวิจัยคือ ชุมชนจีนยูนนานทั้ง 3 ชุมชนจะสามารถจัดการระบบข้อมูลและหารูปแบบในการสื่อสารองค์ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนานได้อย่างไร โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ระหว่างนักวิจัย ผู้นำชุมชน ชาวบ้าน และภาคีที่เกี่ยวข้อง เน้นกระบวนการร่วมมกิด วิเคราะห์ ปฏิบัติการ สะท้อนความคิดสรุปผลการวิจัยดังนี้

สรุปผลการวิจัย

บริบทชุมชนบ้านสันติชล

พบว่า บ้านสันติชลตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอปาย อยู่ห่างจากตัวอำเภอเมืองปายประมาณ 4.5 กิโลเมตร ลักษณะชุมชนเป็นชุมชนชาวจีนยูนนานขนาดใหญ่ คนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีการนับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน บางส่วนนับถือศาสนาคริสต์ ชุมชนมีศักยภาพด้านวัฒนธรรมที่เข้มแข็งรวมทั้งความพร้อมด้านการจัดการทั้ง 5 ด้าน ดังนี้
1) ด้านการจัดกิจกรรมนำเสนอภัยในศูนย์ฯ และกิจกรรมนอกศูนย์ฯ 2) ด้านสื่อในการนำเสนอ
3) ด้านบุคลากรที่ดูแลสถานที่และมัคคุเทศก์ 4) ด้านการบริหารกองทุนของศูนย์ฯ
และ 5) ด้านเวลาทำการของศูนย์ฯ

**การรวมรวมและการจัดระบบองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอาชีพ
ของชาวจีนยูนนานบ้านสันติชล**

กระบวนการรวบรวมข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอาชีพ โดยการเตรียม
ความพร้อมแก่คณะทำงานวิจัยในพื้นที่ บ้านตอนหลัก คือ

บ้านตอนที่ 1 ผู้วิจัยลงพื้นที่การเก็บข้อมูลเบื้องต้น จากการค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย
ที่เกี่ยวข้อง เอกสารของส่วนราชการ องค์กร เอกชน และจากในชุมชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มา
วิเคราะห์ วางแผนการปฏิบัติงานวิจัยต่อไป

บ้านตอนที่ 2 จัดตั้งคณะทำงานวิจัย จัดการประชุมคณะทำงานวิจัย ลงพื้นที่ประสานงาน
กับชุมชนทั้ง 3 บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจร่วมกัน

บ้านตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้มาจากการเอกสารต่างๆ และจากผู้รู้ ผู้อ้วนโซทองทั้ง 3 ชุมชน
มาวิเคราะห์ จัดเป็นหมวดหมู่ และเตรียมการจัดกิจกรรมต่อไป

บ้านตอนที่ 4 จัดเวทีชุมชนสังเคราะห์ประวัติศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบประเด็น
ที่กำหนดไว้

บ้านตอนที่ 5 เมื่อได้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี อาหาร วิถีชีวิต
พิธีกรรม มาสังเคราะห์ เพื่อสร้างชุดข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี อาหาร วิถีชีวิต
พิธีกรรมให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกันของเครือข่ายชุมชนจีนยูนนาน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จีนยูนนานหรือจีนฮ่อ คือ อดีตทหารจีนคณะชาติ (ทจช.) จากกองพล 93 อดีตพระร
กํกมินตั้ง อพยพหลบลี้หนีภัยสงครามทางการเมืองภายในประเทศไทยจากภัยมนตาลยูนนาน ทางตอนใต้
ของประเทศไทย และกระจายกันอยู่ในແນບภาคเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะบริเวณ
แนวชายแดนไทย – พม่า ด้านจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่และแม่ฮ่องสอน สำหรับในเขต
จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีชุมชนจีนยูนนานทั้งหมด 3 ชุมชน ได้แก่ บ้านรุ่งอรุณ บ้านรักไทย และ
บ้านสันติชล สำหรับบ้านสันติชล เป็นพื้นที่ศึกษาในครั้งนี้ บ้านสันติชลเป็นหมู่บ้านชาวจีนยูนนาน
ขนาดใหญ่ ในชุมชนยังคงเอกลักษณ์ของความเป็นคนจีนยูนนาน มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีความ
กตัญญูต่อบรรพบุรุษ เคารพผู้อ้วนโซ ลิ่งศักดิ์ศิทธิ์และพึงพาธรรมชาติเป็นหลัก มีประเพณีในรอบปี
วัฒนธรรมการที่หลากหลาย เช่น การแต่งกาย อาหารจีน ที่อยู่อาศัย เป็นต้น และอาชีพหลักของคน
ในชุมชน คือ การเกษตร

ผู้วิจัยจึงได้รวบรวม และจัดระบบองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอาชีพของ
ชาวจีนยูนนานบ้านสันติชล ดำเนินการใน 2 ขั้นตอน คือ 1) ด้านประวัติศาสตร์ของชาวจีนยูนนาน 2) ด้านวัฒนธรรม

ประเพณี วิถีชีวิต ความเชื่อและพิธีกรรม ภูมิปัญญาด้านสุขภาพ ความเชื่อเรื่องสาเหตุการณ์เจ็บป่วย วิธีการรักษาโรคและสมุนไพรที่ใช้ และ 3) ด้านการประกอบอาชีพ

เห็นได้ว่าชุมชนจังหวัดน่านบ้านสันติชล มีศักยภาพด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่น การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนช่วยขับเคลื่อนชุมชนและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์แบบควบคู่กับการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน จึงใช้แนวคิดในการทำงานร่วมกันของคนในชุมชนที่จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนขึ้น มีวัตถุประสงค์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นแหล่งบริการข้อมูลข่าวสารด้านวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นห้องเรียนชุมชน สำหรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ และเกิดความภาคภูมิใจในชุมชนของตนซึ่งนับเป็นด้านทุนสำคัญในการพัฒนา แก้ไขปัญหาด้วยตนเองอันนำไปสู่การสร้างความเข้มแข็งและสุขภาวะในชุมชน ได้อย่างยั่งยืน

กระบวนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาอาชีพโดยชุมชนจังหวัดน่านบ้านสันติชล

กระบวนการขับเคลื่อนสู่การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน บ้านสันติชล มีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจโครงการวิจัยเพื่อทบทวนคำานวิจัย การนำเสนอรูปแบบการวิจัย ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยและประโยชน์จากโครงการวิจัยที่ชุมชนจะได้รับ การอธิบายขั้นตอนกระบวนการวิจัยให้คณะทำงานวิจัยได้รับทราบและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน และเป็นการแนะนำคณะทำงานวิจัย แนวทางการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ผลที่ได้จากการจัดเวทีชุมชนทำให้คณะทำงานวิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบ แนวทางการดำเนินงานวิจัยและสิ่งที่ต้องทำร่วมกันในการพร้อมของแผนการดำเนินงาน

2. การสังเคราะห์ประวัติศาสตร์จังหวัดน่านเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี อาหาร วิถีชีวิต พิธีกรรมและอาชีพของชาวจังหวัดน่านให้เป็นชุดข้อมูลเดียวกัน หลังจากการจัดเวทีจึงได้ชุดข้อมูลที่ถูกสังเคราะห์ด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาจากประเทศไทย สู่ประเทศไทย ประวัติศาสตร์การก่อตั้งชุมชนจังหวัดน่านในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ข้อมูลด้านประเพณี วัฒนธรรม และอาชีพของบ้านสันติชล ซึ่งข้อมูลที่ 3 ชุมชนใช้เป็นข้อมูลร่วมกันเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดน่าน เครือข่ายจังหวัดแม่ฮ่องสอน คือ ข้อมูลประวัติศาสตร์ความเป็นมาจากประเทศไทย สู่ประเทศไทย การตั้งถิ่นฐานของชาวจังหวัดน่านในจังหวัดแม่ฮ่องสอน แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน และจากข้อมูลนี้ยังเป็นการเตรียมอบรมมัคคุเทศก์ชาวจังหวัดน่าน ในเวทีต่อไป พร้อมกับสำรวจความต้องการจากนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดน่าน

3. การเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยว เป็นการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนบ้านสันติชล โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ทางคณะวิจัยได้ข้อมูล ข้อเสนอแนะและความต้องการของนักท่องเที่ยวมาปรับใช้ในการออกแบบศูนย์การเรียนรู้ ให้เกิดแนวทางในการพัฒนาที่สอดคล้องกัน

4. การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท่องถิ่นจีนยุนนาน เป็นการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของเยาวชน ในด้านการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความมั่นใจในการสื่อสารให้กับเยาวชนและยังเป็นการสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นจีนยุนนานให้กับเยาวชนจากการจัดเวทีก่อให้เกิดมัคคุเทศก์ชุมชน เป็นเยาวชนชาวจีนยุนนาน

5. การศึกษาดูงานศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ เป็นกระบวนการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาศักยภาพและการเรียนรู้ร่วมกันของคณะทำงานวิจัย ช่วยสร้างวิสัยทัศน์และสามารถนำมารับใช้ให้เหมาะสมกับศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนจีนยุนนาน มีแนวทางการจัดทำรูปแบบสื่อการนำเสนอ

6. การออกแบบและวางแผนการผลิตสื่อ เพื่อให้คณะวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการผลิตสื่อที่เหมาะสมกับลักษณะศูนย์การเรียนรู้จีนยุนนานบ้านสันติชล จนนำมาซึ่งรูปแบบสื่อการนำเสนอผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยุนนาน ชุมชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นแรกของการดำเนินโครงการวิจัย ให้ชุมชนจึงสามารถกำหนดทิศทางและการจัดการการท่องเที่ยวด้วยชุมชนเอง จนสามารถหารูปแบบสื่อ การถ่ายทอดการนำเสนอเรื่องราวของชุมชน ซึ่งนับว่าเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เป็นการจัดการโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาให้ได้มากที่สุด

ในส่วนการพัฒนาอาชีพ การท่องเที่ยวเป็นการสร้างอาชีพให้กับคนในท้องถิ่น ซึ่งอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น มัคคุเทศก์ชุมชน ร้านขายชา ร้านขายอาหารจีนยุนนาน ร้านขายของที่ระลึกจีนยุนนาน เป็นต้น เมื่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยุนนานได้แล้วเสร็จ จะเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนได้อีกด้วย คือ การให้เยาวชนมาเป็นมัคคุเทศก์ชุมชนนำชมบริเวณศูนย์วัฒนธรรมและให้เยาวชนประจำตามจุดต่าง ๆ บริเวณศูนย์ฯ การแกะร่องชิงชาจีนยุนนานซึ่งคิดราคาคนละ 25 บาท เป็นต้น เช่น ในชุมชนมีการเย็บรองเท้าจีน ในอดีตได้ผลิตเพื่อใช้กันภายในครัวเรือนแต่เมื่อชุมชนเปิดเป็นชุมชนท่องเที่ยว ทำให้มีนักท่องเที่ยวซื้อเป็นของที่ระลึกและได้รับการพัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างราย คนในชุมชนรวมถึงเยาวชนรุ่นใหม่เห็นประโยชน์จากการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชน ใช้ต้นทุนที่มีอยู่ในชุมชน ไม่ต้องไปขายแรงงานออกพื้นที่ เพราะการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชน ใช้ต้นทุนที่

**การสำรวจความต้องการจากนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านศูนย์
การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนานบ้านสันติชล**

จากการรวบรวมข้อมูลเพื่อสำรวจความต้องการการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพโดยชุมชนจีนยูนนานบ้านสันติชล โดยใช้แบบสอบถามกับนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างจำนวน 306 คน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการเอกสารแผ่นพับ ประวัติศาสตร์ชุมชน โดยอย่างให้มีมัคคุเทศก์ชุมชนในการนำชมกิจกรรมภายใน และกิจกรรมภายนอกศูนย์การเรียนรู้ รวมถึงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตของคนในชุมชนด้วย

ทั้งนี้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต้องอยู่ภายใต้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน โดยไม่เปลี่ยนแปลงไปกระแสของการท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวโดยมี ด้านมัคคุเทศก์ ที่สำคัญต้องมีฐานข้อมูลประวัติศาสตร์ชุมชน และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมได้โดยอิงวิถีชีวิตของชุมชนเป็นหลัก

นักวิจัย ได้สนทนากับนักท่องเที่ยวที่ให้ข้อมูลทุกท่าน พบว่า นักท่องเที่ยวอย่างเห็นรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ของชาวจีนยูนนานบ้านสันติชลผ่านศูนย์การเรียนรู้ที่จัดเป็นห้องแสดงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ลีบาร์ยัล 21.10 เหตุผลหลัก เพราะเห็นว่า ชุมชนจีนยูนนานมีความโดดเด่นในด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอาชีพ ชุมชนจีนได้นำข้อมูลในส่วนนี้ไปปรับใช้ภายในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้เป็นทั้งการนำเสนอทั้งภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว รวมถึงการให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางชุมชนได้จัดไว้บริเวณโดยรอบศูนย์การเรียนรู้ชุมชน สิ่งที่นักท่องเที่ยวทุกท่านอยากรู้ หรือหากเลือกได้คือ ความต้องการให้เกิด การคงอยู่ด้านวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของชาวจีนยูนนาน อย่างยั่งยืน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของวัฒนธรรมสมัยใหม่ ทางผู้นำชุมชนบ้านสันติชล ผู้วิจัยและทีมวิจัย ได้นำข้อสรุปที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวไปประกอบการหารูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนาน และความต้องการของชุมชนเอง โดยต้องอยู่บนพื้นฐานและศักยภาพของชุมชนเป็นหลัก ผู้วิจัยเห็นว่าทางชุมชนจะต้องดำเนินถึงผลที่จะตามมาและต้องหาแนวทางการแก้ปัญหาไว้ให้กับชุมชนของตนเอง เมื่อศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแล้วเสร็จ โดยสมบูรณ์

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ต้นทุนทางสังคมของชุมชนบ้านสันติชลและความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน มีรายละเอียดดังนี้

ต้นทุนทางสังคมของชุมชนบ้านสันติชล

ชุมชนบ้านยูนนานทั้ง 3 ได้รวมตัวกันเป็นเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านยูนนาน จังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื่องจากเห็นความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่จะเป็นส่วนช่วย ขับเคลื่อนชุมชนและสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างสมมูลร่วมแบบควบคู่กับการอนุรักษ์สืบ ทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งนี้ อุดร วงศ์ทับทิม (2544) ได้ทำการวิจัย เรื่องชุมชนกับการจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม ตำบลแม่ซี้ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จากการศึกษาค้นพบ รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทชุมชน ซึ่งต้องมีการ พัฒนาศักยภาพบุคลากรในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเข้าถึงองค์ความรู้ โดยเฉพาะ การมีส่วนร่วมของเยาวชน ให้เยาวชนเข้าถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเอง และร่วมกัน กำหนดแผนและร่วมจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน ควรคำนึงถึงความสามารถในการ รองรับของธรรมชาติ และวิถีชุมชนเป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่า ในชุมชนนั้นมีทรัพยากรที่สำคัญ 4 อย่าง คือ คนในชุมชน วิถีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ประกอบกับความ ร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การใช้แนวคิดในการทำงานร่วมกันของคนในชุมชน ใน การจัดตั้ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนขึ้นนั้นมีวัตถุประสงค์ให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของคนในชุมชน เป็นเวที แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นแหล่งบริการข้อมูลข่าวสารด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นห้องเรียน ของชุมชน สมาชิกจึงได้ปรึกษาหารือกันเพื่อหาต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านยูนนาน จึงมีมิติว่า ให้บ้านสันติชล จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านยูนนานต้นแบบขึ้น เนื่องจากความพร้อมทางด้าน ภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองปายเพียง 4.5 กิโลเมตร

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแห่งนี้จะเป็นแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนให้มีพิธีทางที่ดี ยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นการเชื่อมโยงทั้ง 3 ชุมชนเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างสภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้เรื่องแนวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ประเพณีและอาชีพของ ชาวบ้านยูนนาน เป็นเครือข่ายที่มีความสมมูลร่วมกัน

ผลจากการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลด้านทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีและอาชีพของ ชาวบ้านยูนนาน สามารถนำข้อมูลที่ได้มาจัดระบบ เป็นหมวดหมู่ ใช้เป็นฐานข้อมูลกลางร่วมกัน ทำให้ชุมชนบ้านยูนนานที่เหลืออีก 2 ชุมชน นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์กับชุมชนของตนเองได้

ในส่วนรูปแบบการสื่อสารองค์ความรู้ผ่านศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยุนนานั้น เป็นการนำเสนอในรูปแบบของศูนย์การเรียนรู้แบบมีชีวิต (life museum) ผ่านวิธีชีวิตของคนในชุมชน แต่ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแห่งนี้ไม่ได้หมายความถึงเฉพาะตัวอาคาร แต่รวมถึงกิจกรรมภายนอก ทั้งหมด

การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยุนนาน บ้านสันติชล เป็นการจัดการที่คนในชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่าง ผู้วิจัย ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกัน กำหนดแผนปฏิบัติงาน ปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ การแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างกัน การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ในชุมชนมีทรัพยากรด้านวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์รวมทั้งวิถีความเป็นอยู่และวิถีการผลิตของชุมชนอยู่แล้ว การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเป็นการพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงสู่การพัฒนาด้านต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจมีการรวมกลุ่มด้านอาชีพ เช่น กลุ่มผู้เลี้ยงไก่ กำลุ่มสารรงเท้าจีน และด้านวัฒนธรรม เช่น การฟื้นฟูประวัติศาสตร์ การถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น สอดคล้องกับ บำรุง บุญปัญญา (2549) ในเรื่องการศึกษาวัฒนธรรมชุมชนที่ให้ความสำคัญกับคุณค่าที่ดำรงอยู่ของชุมชน มุ่งเน้นการค้นหาวิธีชีวิตและความต้องการจากชุมชน ประวัติศาสตร์และมีการดำเนินการที่พัฒนาสอดคล้องกับชุมชน ภายใต้ความร่วมมือของชาวบ้าน มีการให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นสิ่งที่เป็นคุณค่าภายในชุมชนสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชน ชนบทโดยยุ่งพื้นฐานของการพัฒนาของชุมชน นอกเหนือไปจากนี้ศูนย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเออเรีย คณะกรรมการสังเคราะห์ศาสตร์ (ACTPPR) (2550) ให้ความเห็นว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเป็นการทำให้คนต่างดินมีปฏิสัมพันธ์กับคนในชุมชน เจ้าภาพ เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทั้งระหว่างนักท่องเที่ยว กับ คนในชุมชน และระหว่างคนในชุมชนด้วยกันเอง นำไปสู่การพัฒนาชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพิ่มความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นของคนในชุมชน เกิดการอนุรักษ์หรือพัฒนาสิ่งแวดล้อม อาจมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อกลุ่มในชุมชนหรือทั้งชุมชน

ชุมชนจีนยุนนาน บ้านสันติชล มีความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม รวมถึงการเคารพเชื้อพื้นที่ ชุมชนอย่างเคร่งครัด หากนำวัฒนธรรมชุมชนมาเป็นตัวขับเคลื่อนชุมชนจะทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน สมดังเจตนาของมีของการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ การใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี บ้านสันติชล แล้วสรุปได้ว่า ความสำเร็จเกิดจาก

1. แรงหนุนเสริมจากภายในชุมชน เกิดจากแรงผลักดันของคนในชุมชนที่ต้องการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน ดังที่ พจนานา สวนศรี (2546) กล่าวไว้ว่า จะต้องมีชุมชนเป็นเจ้าของ เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดทิศทาง ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง ยกระดับคุณภาพชีวิต มีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม เคราะห์ในวัฒนธรรมที่แตกต่างและสักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เกิดผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่คนท้องถิ่น มีการกระจายรายได้สู่สาธารณะประโยชน์ของชุมชน

การที่จะให้ชุมชนดำเนินการท่องเที่ยวตามหลักการตั้งแต่ข้างต้น มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว ผู้วิจัยเห็นว่าคนในชุมชนบ้านสันติชลมีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการจัดการการท่องเที่ยว คนในชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี มีความเข้มแข็งในด้านการบริการและสนับสนุนกัน ที่สำคัญคือการสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างคนในชุมชนและคนนอกชุมชนอย่างถูกต้อง

2 แรงหนุนเสริมจากภายนอกชุมชน คือ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังที่ทวีทอง วงศ์วิัฒน์ (2527) ได้จำแนกกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 มิติ ดังนี้ มิติแรก คือ การร่วมศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา ซึ่งเป็นการที่คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา วิเคราะห์ ค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาภายในชุมชน ร่วมกัน และมีส่วนในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการด้วย นอกจากนั้นยังเป็นการกระตุ้นให้คนในชุมชนได้เรียนรู้สภาพของชุมชน วิถีชีวิต สังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำและประกอบการพิจารณาวางแผนงานวิจัย ในมิติที่สอง ชุมชนร่วมวางแผนการพัฒนา หลังจากได้ข้อมูลเบื้องต้นของชุมชนแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาปัญหา สาเหตุของปัญหา และนำมารอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ การกำหนดวิธีการ แนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่จะใช้เพื่อการวิจัย มิติที่สาม เป็นขั้นตอนปฏิบัติการตามแผนการวิจัยที่ได้วางไว้ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน ด้วยการสนับสนุนด้านเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์และแรงงาน รวมทั้งการเข้าร่วมในการบริหารงาน การประสานขอความช่วยเหลือจาก

ภายนอกในกรณีที่มีความจำเป็น มิติที่สี่ การร่วมรับผลประโยชน์ โดยที่คนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดการแจกจ่ายผลประโยชน์จากกิจกรรมการวิจัยในชุมชนในพื้นฐานที่เท่าเทียม เสมอภาคกัน และมิติที่ห้า เป็นการมีส่วนร่วมดิติดตามประเมินผลการดำเนินงานวิจัย และผลของการพัฒนาจากการดำเนินการไปแล้วว่าสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดอย่างไร เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที และนำข้อผิดพลาดไปเป็นบทเรียนในการดำเนินการต่อไป การเปิดให้ประชาชนหรือชาวบ้านที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสเข้าร่วมกระบวนการวิจัยนั้น นับได้ว่าเป็นคุณค่าโดยแท้ของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบนี้ ซึ่งก่อให้เกิดรากรฐานแห่งความยั่งยืน ซึ่งการมีส่วนร่วมในการพัฒนามีหน่วยงานที่เข้ามา ได้แก่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อท่องถิ่น วิทยาลัยชุมชนแม่ร่องสอน สาขาวิชาเอกป้าย สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดแม่ร่องสอน และเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดแม่ร่องสอน หน่วยงานเหล่านี้ได้สนับสนุนทั้งบุคลากรที่มีความรู้ แหล่งเงินทุน จึงทำให้ศูนย์การเรียนรู้แห่งนี้เกิดการจัดการอย่างเป็นรูปธรรมที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริง

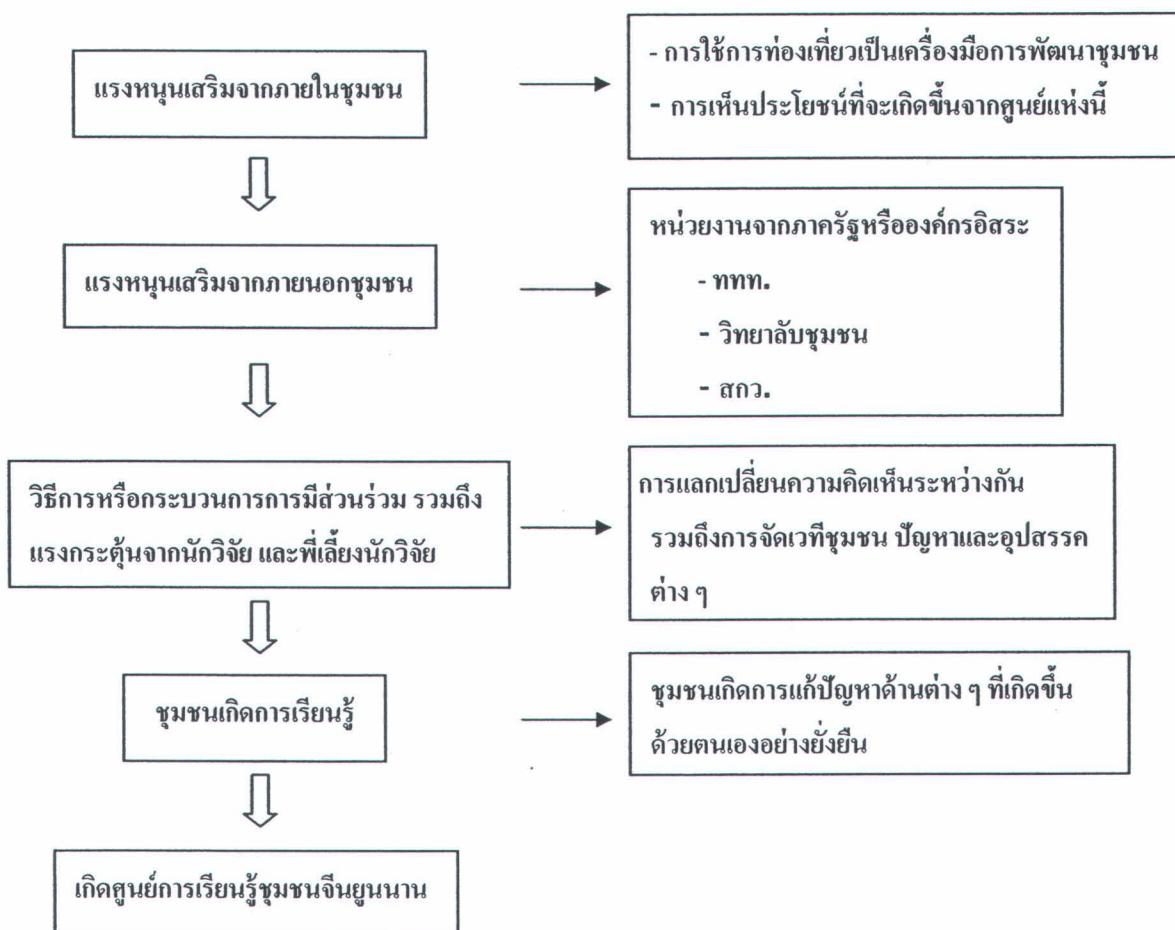
3. คนในชุมชนเกิดการเรียนรู้จากเวทีชุมชนต่าง ๆ ทั้ง 5 เวที ซึ่งพันธุ์ทิพย์ รามสูตร (2540) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีหลักการสำคัญที่นอกจากจะให้ความเคารพต่อกฎหมายและวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้วยังต้องคำนึงถึงการสร้างระบบการสร้างความรู้ โดยประกอบด้วย

1. ปรับปรุงความสามารถและพัฒนาศักยภาพของชาวบ้าน ด้วยการส่งเสริมยกระดับการศึกษาและพัฒนาความเชื่อมั่นให้เกิดการวิเคราะห์/สังเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของตนเอง ซึ่งเป็นการนำเอาศักยภาพเหล่านี้มาใช้ประโยชน์
2. ให้ความรู้ที่เหมาะสมแก่ชาวบ้าน ตลอดจนมีการนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. สนใจปรึกษานักวิชาการ โดย การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจะช่วยเปิดเผยให้เห็นคำถามที่ตรงกับประเด็นปัญหา

4. การปลดปล่อยความคิดเพื่อให้ชาวบ้านแต่ละคนมีโอกาส สามารถมองความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเสรี มองสภาพการณ์และปัญหาของตนเอง วิเคราะห์วิจารณ์ ตรวจสอบสภาพข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ทั้งนี้ในการดำเนินโครงการวิจัยในทุกขั้นตอน ได้มีการแยกเปลี่ยนความคิดเห็นในระดับบุคคลผ่านการอภิปรายกลุ่มย่อย ประชุมกลุ่มย่อยระหว่างกันนอกจากนี้ยังมีการประสานกับหน่วยงานภายนอก วิธีการแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินโครงการวิจัย รวมถึง

การปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ จนนำมาสู่การทบทวนตนเอง ผลสุดท้ายคือ ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองและลดการพึ่งพาภายนอก ดังสรุปจากแผนภาพที่ 12 ดังนี้

รูปที่ 13 กระบวนการเรียนรู้ในการขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนานบ้านสันติชล
สันติชล

กระบวนการสำคัญของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจีนยูนนานบ้านสันติชลเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ที่ไฟรอน์ ชารักษ์ (2548) อธิบายไว้ว่า กระบวนการวิจัยการมีส่วนร่วม ได้ตามลำดับขั้น ซึ่งช่วยให้เห็นบทบาทหน้าที่ของผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละฝ่าย ได้อย่างชัดเจน และในทางปฏิบัติแล้ว กระบวนการวิจัยต้องดำเนินไปโดยความร่วมมือกับทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบสิ้นกระบวนการ ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการศึกษาบริบท ชุมชนชาวจีนยูนนานในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีด้วยกัน 3 ชุมชน คือ ชุมชนบ้านสันติชล ชุมชนบ้านรุ่งอรุณ และชุมชนบ้านรักไทย แต่ละ ชุมชนมีความโดดเด่นในด้าน วัฒนธรรม จนนำมาสู่การเขื่อมโยงข้อมูลด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม การท่องเที่ยวและอาชีพผ่าน สูญญ์การเรียนรู้ชุมชน ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดของ สุภางค์ จันทวนิช (2543) ที่ได้กล่าวถึงวิธีการ คัดเลือกชุมชนว่า โดยทั่วไปแล้ว การคัดเลือกชุมชนจะยึดหลักการเลือกชุมชนที่มีโอกาสในการ พัฒนา บ้านสันติชลมีศักยภาพ ตั้งอยู่ใกล้กับตัวอำเภอปาย การคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบาย เปรียบเสมือนประตูสู่ความเป็นเจนจูนนานเพื่อเป็นชุมชนต้นแบบให้กับอีก 2 ชุมชนอื่นด้วย

2. ขั้นกำหนดปัญหา ปัญหาของชุมชนเกิดจากความต้องการภายในของคนในชุมชนทั้ง 3 ที่ต้องการชำระประวัติศาสตร์ความเป็นมา วัฒนธรรมและอาชีพของชาวจีนยูนนานให้เป็นไปใน ลักษณะแนวทางเดียวกัน

3. ขั้นการวางแผนปฏิบัติงานวิจัย ได้ทำการจัดตั้งคณะกรรมการวิจัยหลักคือผู้วิจัยและคณะกรรมการวิจัยร่วม จากชุมชนทั้ง 3 ชุมชน รวม 9 คน โดยมีแผนการดำเนินการวิจัยและ ขั้นตอนในการเก็บรวบรวม ข้อมูล

4. ขั้นการติดตาม ตรวจสอบและปรับปรุง ในระหว่างการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยและ ชาวบ้านต่างร่วมกันในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรม รวมทั้งให้ข้อมูล ย้อนกลับที่แสดงถึงความพึงพอใจและความสำเร็จของการดำเนินการวิจัยในแต่ละกิจกรรมด้วย

5. ขั้นการสรุปผลการวิจัย ในขั้นตอนนี้ นักวิจัยจะทำการสรุปผลการวิจัย เรียนรู้เป็น รายงานการวิจัยออกเผยแพร่ โดยชุมชนเข้ามีส่วนร่วมด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับผลการวิจัยว่าพึง พอยาและ ได้ผลตามที่คาดหวังไว้หรือไม่

การดำเนินงานของคณะกรรมการวิจัย พนว่าทุกคนภายในคณะกรรมการวิจัยมีความมีการ แสดงความคิดเห็นกันทุกคน รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ อกกมา จนข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ความ เป็นมา วัฒนธรรมและอาชีพของชาวจีนยูนนานในจังหวัดแม่ฮ่องสอนตกผลึก กระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกนำมาใช้ ได้แก่การอภิปรายกัน การแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคลทำให้ชาวบ้านเกิด ความมั่นใจในตนเองอย่างชัดเจนสิ่งนี้เองเป็นสิ่งสะท้อนให้ชัดเจนว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของ ชุมชนสามารถทำให้ชุมชนสามารถมองเห็นแนวทางการจัดการกับปัญหาของตนเอง ได้ในอนาคต

จากการเรียนรู้ในการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัย พนว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมี ส่วนร่วมนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ซึ่ง ต้องประกอบไปด้วยบุคคลหลายฝ่าย คือ คนในชุมชน นักวิจัย นักพัฒนา นักท่องเที่ยว และหน่วยงานภาครัฐ / เอกชน

นอกจากชุมชนบ้านสันติชล มีวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โอดเด่นจนสามารถนำมาเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวได้ ยังมีอาชีพที่มาพร้อมกับการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นด้วย ดังเห็นได้จากในชุมชนมีการรวมกลุ่มอาชีพ ซึ่ง ทัศนีย์ สิงหเจริญ (2549) ได้แบ่ง การพัฒนาอาชีพอุดเป็น 3 ส่วน คือ

1. มีกระบวนการเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพ แต่ละขั้นตอน เชื่อมโยงกันอย่างสอดคล้องและมีเหตุผล ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ พบว่า ในชุมชนมีการปลูกผักสวนครัวหลังบ้าน ทำไร่ทำนา เสียงไก่ด่า ผลผลิตที่ได้รับส่งให้กับร้านอาหารของชุมชนบริเวณศูนย์การเรียนรู้ ทำให้เห็นว่างานต่าง ๆ ในชุมชนบ้านสันติชล ได้ถูกเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบและส่งผลที่พอดีต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

2. การพัฒนาอาชีพเป็นกระบวนการส่งเสริมการพัฒนาความรู้ทักษะชีวิตร่วมกับความสามารถศักยภาพและทัศนคติ นอกจากอาชีพด้านการเกษตรแล้วยังมีอาชีพด้านการตัดเย็บรองเท้าเจ้าเงิน ยูนนานซึ่งได้มีการรวมกลุ่มขึ้น เพื่อพัฒนารูปแบบ รูปทรงและเกิดการรวมกลุ่มทางการตลาดส่งขายให้กับร้านค้าภายในบริเวณศูนย์การเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมจากผู้นำชุมชนให้มีการนำผู้รู้จากวิทยาลัยชุมชนหรือสถานศึกษาเข้ามาร่วมเพิ่มพูนทักษะและให้ความรู้แก่กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อพัฒนาชีวิตร่วมกับความสามารถและการแข่งขันด้านการตลาดในอนาคต

3. ความเจริญก้าวหน้า เนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่ หรือสาขาอาชีพที่ตนปฏิบัติงานอยู่ การพัฒนาอาชีพจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมให้บุคลากรที่มีความมุ่งมั่น มีความสามารถและมีศักยภาพในการพัฒนา การเปิดชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้ผู้นำชุมชนเห็นศักยภาพของเยาวชนในชุมชนและส่งเสริมพัฒนาความสามารถให้สามารถเป็นมัคคุเทศก์ท่องถิ่นนำให้เที่ยวบริเวณศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและร่อนหมู่บ้าน โดยได้เชิญวิทยากรจากสถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชนและวิทยาลัยชุมชนแม่ร่องสอนมาให้ความรู้และมีการอบรมเกียรติบัตรและบัตรมัคคุเทศก์ท่องถิ่นรับรอง จากจุดนี้เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความรักในชุมชนของตนเอง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจึงยุนนานบ้านสันติชลจึงเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่เน้นการนำเสนอวัฒนธรรมชุมชน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต กิจกรรมที่จัดขึ้นบริเวณศูนย์ฯ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนภายในชุมชน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

เมื่อการวิจัยสืบสุดลง ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ และสิ่งที่ผู้วิจัยควรทำ ความเข้าใจกับงานวิจัยไปใช้เพื่อประโยชน์ของการทำงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน ดังนี้

1. ผู้วิจัยกับการสร้างความสัมพันธ์ การพบปะพูดคุยอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยต้องทำอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ความสัมพันธ์แบบลูกหลาน ที่ น้อง สร้างความใกล้ชิดทำให้เกิดความไว้วางใจใน การพูดคุย เกิดการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้เกิดความไว้วางใจในการพูดคุยตลอดจนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในชุมชน

2. ผู้วิจัยต้องมีความเคารพในความคิดของชุมชน หรือผู้ที่ประสานงานด้วยในพื้นที่ ความเห็นที่แตกต่างกัน การทำมาต่อบอกร่องรอยความคิดเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเจนยุนนานา ร่วมกัน

3. ผู้วิจัยควรระวังในเรื่องเป้าหมายการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเจนยุนนานา ที่ไม่ได้มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก แต่สิ่งที่ต้องการ คือ กระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน คือ เป็นการสร้างศักยภาพในด้านการจัดการชุมชน ให้เกิดมีการเรียนรู้ มีความตระหนักรู้ในทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน รวมถึง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมชุมชน เหล่านี้ คือ ความภาคภูมิใจเป็นสิ่งที่ชุมชนได้จากการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

4. ความสำเร็จของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเจนยุนนานา บ้านสันติชล สิ่งสำคัญคือ ความเสียสละของผู้นำชุมชน คนในชุมชน ความร่วมมือของคณะกรรมการวิจัย เจ้าหน้าที่จากศูนย์ประสานงานการวิจัยเพื่อห้องถูน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตลอดจนการเปิดโอกาสการทำงานร่วมกัน ระหว่างชุมชนเจนยุนนานา เครือข่ายจังหวัดแม่ฮ่องสอนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในอำเภอปาย

ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อมูลด้านองค์ความรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และอาชีพของชาวเจนยุนนานา สามารถพัฒนาให้เป็นหลักสูตรบูรณาการเพื่อห้องถูนทั้งในโรงเรียนเจนที่อยู่ในชุมชนและชุมชนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมและยกย่องคุณค่าของความเป็นชาวเจนยุนนานาให้กับชาวชุมชนรุ่นหลัง

2. กระบวนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเจนยุนนานา บ้านสันติชล เป็นการทำงานระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ควรให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง เพราะถือเป็นการช่วยให้ชุมชนสามารถแก้ปัญหาตนเองและพัฒนาเองได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐควรมีการติดตามผลของการดำเนินงานเป็นระยะ

3. การสนับสนุนและส่งเสริมอาชีพที่สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน เนื่องจากคนในชุมชนมีภาระที่ต้องดูแลตนเองและครอบครัว การพัฒนาอาชีพตามความชำนาญของคนในชุมชน ตลอดจนการสนับสนุนช่องทางการตลาด การอบรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน

4. แนวทางในการจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ควรเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนในชุมชนและผู้ที่สนใจ เป็นสถานที่ที่เสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ถ่ายทอดแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ วิทยาการ ตลอดจนภูมิปัญญาของชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตของคนในชุมชน ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งพาตนเองในที่สุด